

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7522200055
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7522200055.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Jarmily Čabaiovej v spore žalobkyne A. B., nar. X.X.XXXX, bytom v C. D. 75, zastúpenej JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, proti žalovanej PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 21.11.2022 č.k. 10Csp/2/2022-72 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 400,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanej s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

2. Rozhodol tak o nároku žalobkyne na zaplatenie 500,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z.

3. Vykonaným dokazovaním vzal súd prvej inštancie za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Košice – okolie pod sp. zn. 20Csp/477/2019 sa žalobkyňa domáhala určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) jej ako dlžníčky č. 8300052524, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 23. októbra 2012 je neplatná. Súd tejto žalobe vyhovel a dňa 16.1.2020 vydal vo veci rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.2.2020. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovanou ako veriteľom bola uzavretá zmluva o úvere a v ten istý deň uzatvorili strany sporu aj dohodu o zrážkach zo mzdy vo forme osobitnej listiny, vo vzťahu ku ktorej žalobkyňa nebola ako spotrebiteľka osobitne poučená o dôsledkoch jej uzavretia a o možnosti odmietnutia jej uzavretia. Dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobila hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nakoľko neobsahovala konkrétnu výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, a tak veriteľke umožnila svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku spotrebiteľky. Súd ustálil, že v zmysle tejto dohody sa od spotrebiteľky vyžadovalo plnenie, s ktorým sa pred uzatvorením zmluvy nemala možnosť oboznámiť a preto túto vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a súčasne aj v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatnou.

4. Po právnom posúdení veci v zmysle § 1 ods. 1, § 3 ods. 35 zák.č. 250/2007 Z.z., § 52 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. a/, ods. 5 a § 101 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že pokiaľ sa žalobkyňa v tomto konaní ako spotrebiteľka domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia na podklade ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. jej žaloba je čiastočne opodstatnená, a to v rozsahu 400,- eur. Preto žalobe v tejto časti vyhovel a v zostávajúcej časti žalobu zamietol.

5. Vychádzajúc z toho, že žalobkyňa úspešne uplatnila ochranu spotrebiteľských práv v konaní vedenom na Okresnom súde Košice – okolie pod sp. zn. 20Csp/477/2019, keď jej žalobe, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej dňa 23.10.2012 medzi stranami sporu súd vyhovel. V tomto konaní sa žalobkyňa domáhala úspešne ochrany svojich spotrebiteľských práv, pričom vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku spomínanom konaní niet pochyb o tom, že zo strany žalovanej ako dodávateľky došlo k porušeniu práv žalobkyne ako spotrebiteľky uzavretím neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, pričom žalobkyňa bola aktívna a pri uplatnení spotrebiteľských práv úspešná. Splnila tak predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

6. Pokiaľ žalovaná vznesla námietku premlčania nároku žalobkyne, súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa stala úspešnou v základnom konaní vedenom pod sp. zn. 20Csp/477/2019, pričom rozsudok v tejto veci nadobudol právoplatnosť dňa 29.2.2020. Až právoplatným ukončením tohto konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba v tejto veci bola podaná 4.1.2022, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu nemožno nárok žalobkyne považovať za premlčaný.

7. Pokiaľ ide o výšku priznaného finančného zadosťučinenia, súd prvej inštancie vychádzal pri svojej úvahe z toho, že podľa § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. účelom tohto ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinností zo strany dodávateľa na súde a bol v tomto konaní úspešný. Súd prvej inštancie sa pri tejto úvahe oprel o závery uznesenia NS SR sp. zn. 5Obdo/14/2020 a pri ustálení výšky primeraného finančného zadosťučinenia zohľadnil, že v čase, keď žalobkyňa z úveru poskytnutého jej vo výške 1.284,25 eur uhradila sumu 905,28 eur, na tomto úvere dlhovala ešte sumu 378,97 eur. Dohodou o zrážkach zo mzdy sa žalovaná domáhala od žalobkyne zaplataenia ďalších 2.420,09 eur, teda o 2.041,12 eur nad rámec poskytnutej istiny, ktorá suma 5 x prevyšuje sumu zodpovedajúcu dlžnej istine. Požiadavka žalovanej na zaplataenie takejto sumy, priamo zrážkami zo mzdy žalobkyne je okolnosťou spôsobilou negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry žalobkyne ako spotrebiteľky a tak potencionálne ohroziť jej sociálny a rodinný život, teda objektívne u nej vzbudzovať obavu a neistotu. Nápravy tohto stavu sa žalobkyňa musela domáhať až podaním žaloby na súde a podstúpiť súdne konanie, s neistým výsledkom sporu, prípadne možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania. Prihliadol tiež na to, že k realizácii zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy nedošlo primárne z dôvodu existencie skorších exekučných titulov a následne z dôvodu nariadenia neodkladného opatrenia súdom. Existencia dohody o zrážkach zo mzdy, rozpornej s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa, ale tiež reálna hrozba výkonu tejto dohody trvala od 30.11.2018 do 29.2.2020. Po zohľadnení tej okolnosti, že k realizácii zrážok zo mzdy vôbec nedošlo a žalobkyňa z úveru nevrátila ani len to, čo jej bolo poskytnuté, súd považoval za primerané okolnostiam prejednávaneho prípadu priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 400,- eur, ktorá suma zodpovedá približne 20 % sumy, ktorej sa žalovaná vykonaním zrážok zo mzdy žalobkyne nad istinu poskytnutého úveru domáhala. Priznané finančné zadosťučinenie podľa názoru súdu zodpovedá účelu, teda poskytnutia satisfakcie žalobkyne za protiprávny stav a následkov s tým spojenými a za jej aktívny prístup k obhajobe svojich práv.

8. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobkyne priznal plnú náhradu trov konania vychádzajúc z toho, že výška priznaného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu.

9. Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho vyhovujúcemu výroku a výroku o trovách konania v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Vytkla súdu prvej inštancie nesprávne posúdenie námietky premlčania v rozpore so súdnou praxou najmä rozsudkom NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017. V tomto konaní si žalobcovia uplatňovali nárok na finančné zadosťučinenie priamo, popri iných nárokoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou bez toho, aby uplatneniu ich požiadavky na primerané

finančné zadosťučinenie predchádzalo iné konanie a jeho právoplatné skončenie. Súd v tomto konaní nevychádzal z toho, že najskôr sa musí skončiť právoplatne konanie o určení neprijateľnej podmienky a až následne možno rozhodovať o nároku na finančné zadosťučinenie. Námieta premĺčania tak bola vznesená dôvodne. Vytkla súdu prvej inštancie, že odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné pre absenciu primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom vyporiadania sa s argumentom žalovanej, a teda s otázkou iného právneho posúdenia začiatku plynutia premĺčacej doby. Napokon súd nesprávne posúdil podmienky pre priznanie finančného zadosťučinenia, keďže výsledok konania vedeného pod sp. zn. 20Csp/477/2020 nezakladá nárok v zmysle § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z., nakoľko ním nebolo rozhodnuté o úspešnom uplatnení porušenia práva spotrebiteľa, ale na základe všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie tak priznáva žalobkyni neoprávnený majetkový prospech navyše, nakoľko nevrátila žalovanej ani celú poskytnutú istinu z úveru.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

11. Žalovaná namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p., teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

13. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Súdu nemožno vytknúť nesprávny procesný postup.

14. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

15. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na argumenty uvádzané žalovanou v odvolaní. Žalovaná pritom uvádza skutočnosti, ktoré už uviedla pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku v napadnutej časti.

16. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu dávajú dostatočný skutkový základ pre záver o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni priznané finančné zadosťučinenie.

17. V danom prípade súd prvej inštancie správnou aplikáciou ust. § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. dospel k záveru, že boli splnené všetky predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia žalobkyni, pričom odvolací súd považuje za správny aj záver súdu ohľadom jeho výšky. Úvaha súdu prvej inštancie v tomto smere nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom, vychádza z aktuálnej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít a takúto úvahu súdu považuje odvolací súd za správnu.

18. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. 24. Vychádzajúc zo znenia vyššie spomínaného zákonného ustanovenia možno konštatovať, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie

toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zo znenia tohto ustanovenia možno vyvodiť, že podmienkou priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie je také porušenie spotrebiteľského práva, ktoré spotrebiteľ úspešne uplatní na súde a vychádza z porušenia povinnosti dodávateľa ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi.

20. Niet pochýb o tom, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice-okolie sp. zn. 20Csp/477/2019 sa žalobkyňa úspešne domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Súd v tomto konaní dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatnou, a to jednak z dôvodu podľa § 53 ods. 4 písm. a/ v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, keď túto dohodu vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku ale tiež podľa § 37 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že takúto dohodu súčasne vyhodnotil ako neurčitú. Niet teda pochýb o tom, že z odôvodnenia rozsudku v spomínanom základnom konaní vyplýva porušenie spotrebiteľského práva, keď súdom preskúmaná dohoda obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku a tiež, že žalobkyňa ako spotrebiteľ na súde úspešne uplatnila práva z porušenia povinnosti dodávateľa ustanovenej zák.č. 250/2007 Z.z., ale tiež Občianskeho zákonníka, a to zakomponovať do dohody neprijateľnú zmluvnú podmienku. Výrokom tohto právoplatného rozsudku sú strany sporu viazané v zmysle § 228 ods. 1 C.s.p.

21. Správne sa súd prvej inštancie vypořiadal aj s námietkou premlčania vznesenou zo strany žalovanej, keď uzavrel, že nárok žalobkyne nemožno považovať za premlčaný z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje. Názor žalovanej, že závery Najvyššieho súdu SR prijaté v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/127/2017 je potrebné vykladať tak, že pre úspešné uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia na súdnu cestou v zmysle § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. sa nevyžaduje, aby takémuto konaniu predchádzalo právoplatné skončenie iného konania, v ktorom by sa spotrebiteľ domáhal úspešne ochrany svojich spotrebiteľských práv odvolací súd nepovažuje za správny. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí rieši niektoré otázky týkajúce sa procesnej prípustnosti žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a na to nadväzujúceho primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. V tejto veci žalobca ako spotrebiteľ okrem nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. uplatnil aj ďalšie nároky, okrem iného sa domáhal aj ochrany pred neprijateľnými podmienkami spotrebiteľských zmlúv, a súd vo vzťahu k tomuto nároku žalobe vyhovel. V odôvodnení rozsudku pritom jednoznačne uviedol, v čom vidí dôvod pre záver o určenie neprijateľnosti preskúmvanej zmluvnej podmienky. Podľa názoru odvolacieho súdu tak postačuje, keď súd v dôvodoch rozhodnutia vysvetlí, v čom vidí porušenie práva spotrebiteľa a vychádzajúc z tohto názoru následne ustáli, že žalobca ako spotrebiteľ sa úspešne domáhal ochrany svojich práv ako spotrebiteľa, čím je naplnená podmienka vyplývajúca z § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. V tej súvislosti je potrebné uviesť, že dovolací súd sa v odvolateľom spomínanom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevyporiada s otázkou začatia plynutia premlčacej doby pre úspešné uplatnenie práv spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z.

22. Pokiaľ ide o výšku priznaného primeraného finančného zadosťučinenia, zákon nestanovuje konkrétne kritériá, ktorými by sa mal súd riadiť. Preto pri určení výšky treba vychádzať z toho, že spomínané ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú, aby dostatočne odradil dodávateľov od nekalého konania, ktorého sa dopustili voči úspešným spotrebiteľom, ktorí uplatnili svoje práva v súdnom konaní. Odvolací súd v tomto smere odkazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa s otázkou vysvetlenia svojej úvahy, o ktorú oprel záver o výške priznaného finančného zadosťučinenia dostatočne a zákonné vypořiadal.

23. Nemožno sa stotožniť ani s názorom žalovanej, že priznaním finančného zadosťučinenia sa žalobkyňa dostala do finančnej výhody vo vzťahu k nemu. Základom priznania nároku v tomto konaní je ust. § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. a pri jeho priznaní treba vychádzať zo zákonom stanovených kritérií, ktoré v danom prípade boli naplnené. Niet pochýb o tom, že medzi stranami sporu došlo na základe zmluvného vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere k založeniu práv a povinností zmluvných strán. Ide však o nárok odlišný od nároku priznaného v tomto konaní. Preto námietky odvolateľa v tomto smere nemožno považovať za opodstatnené.

24. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).